

43 éves, biztonságtechnikai mérnök, 16x Európa és 11x Világbajnok tájékozdási búvárúszó, korábban uszonyosúszó jelenleg a CMAS tájékozdási búvárúszó bizottság tagja, illetve az Amphora Búvár Klub ügyvezető elnöke, és inaktív CMAS* búvároktató vagyok.

A Magyar Búvár Szakszövetség életébe 2002-ben kapcsolódtam be, mint ellenőrző bizottsági-, majd később elnökségi tagként. 2011 óta töltöttem be a Sport Alelnöki pozíciót, melyről 2019-ben mondtam le, mert úgy láttam, hogy a célkitűzéseim, sportszakmai munkám az adott helyzetben nem folytatható tovább.

Az MBSZ elsősorban sportág szakszövetség, de olyan speciális helyzete-előnye van a technikai oldal képviselésével, amit ki kell használni. A technikai és sport oldal vélt vagy valós szembefordítását meg kell szüntetni és egymást erősítve, újra el kell kezdeni szalmi alapon közösen dolgozni.

Az életem gyerekkorom óta szervesen összekötődik a búvárkodással, illetve a búvársporttal. Itt, köztetek nőtem fel. Büszkeséggel tölt el, közületek sok mindenkinek még ugyanaz a "kisfiam" vagyok aki 30 évvel ezelőtt voltam.

Motivációm az, hogy azt a sok minden jót szeretném meghálálni a búvár társadalomnak búvár sportnak, amit kaptam ettől a közegtől és sporttól. A munkát Sport Alelnökként vagy Elnökségi tagként, -vagy ha a közgyűlés úgy dönt, hogy teljesen új emberekkel kezdi meg az elnökségi működést,- akkor pedig a klubunkban fogom továbbra is végezni. Szeretném folytatni, újra irányba állítani a sportági fejlődést, de a búvársport sorsa, előrébb való, mint az én személyem illetve pozícióm.

Bárhogy is alakul, az eddigi munkám során képviselt integráló szerepet tovább szeretném erősíteni, hogy MBSZ még jobban érdekképviselési szerve és ernyőszerkezete legyen minden búvárnak és minden búvár sportágnak.

Célom, hogy a múlt hagyományaira építve az MBSZ erős és biztos hátteret nyújtson sportolói számára, növelje tömegbázisát és ezzel megalapozza a jövő eredményeit. Az uszonyos úszás, mint az összes búvársportnak az alapsportága kiemelt szerepet kell élvezzen, de nem kizárólagosságot. Korszerűsíteni szükséges a versenyrendszert, tehetségkutató – kiválasztó versenysorozatok indításával. Ebben a feladatban kiemelt szerep hárul az iskolai és diáksportra – a búvársport vagy az uszonnal való úszás integrálása a mindennapi testnevelésben és a kötelező úszásoktatások során.

A felzárkóztatási program lehetőséget biztosíthat az MBSZ-nek, hogy sportágak alapjaival foglalkozzon, azaz befektetéseket hajtson végre a sportolói bázis fogyása, megállítása és megfordítása érdekében.

A Búvársportból eladható kézzelfogható terméket kell csinálni, amit az edzők, testnevelő tanárok a kezükbe vehetnek. Ehhez a szakemberképzést is újjá kell alakítani, OKJ-s képzések számának növelésével, szakmai felügyelet kiterjesztésével, edzőképzési lehetőségek kidolgozásával.

A nagyarányú lemorzsolódást a sportágak közötti átjárhatóság erősítésével is az „életen át tartó búvárkodás” program kidolgozásával lehetne kezelni.

Az állami támogatások mellett, a pályázati lehetőségek maximalizálása és a saját bevételek növelése, támogatók keresése is cél, hogy a hosszú távú finanszírozhatóság is fennmaradjon.

A világ búvársportja nagy sebességgel halad, a fejlődés bizonyos szakágakban még nem jelentős, de látható a tendencia, hogy miben maradunk le.

Szükséges, hogy az MBSZ stratégiaileg gondolja újra a céljait, működését, és az új alapokhoz szükséges szellemi és pénzügyi erőforrásokat előteremtse. Eredményes munka csak csapatban és összefogással képzelhető el.

Bármilyen is történik az közgyűlésen, majd később az elnökségi működése során, egy dolgot ne tévesszünk szem elől: az MBSZ elnöksége a búvársportolókat és a búvárokat képviseli - akik minden reggel 5-kor kelnek és napi 4-6 órát is edzéssel töltenek, és sikereik miatt lehetünk mi is büszkék. - Őket nem érheti kár, bármilyen is legyen az Szakszövetség vezetésében. Szerintem ez az elsődleges.